

ŽIVOT NIE JE PSINA

CAROLYN CRIMI

Illustrovala Melissa Manwill

bambook

ŽIVOT NIE JE PSINA

CAROLYN CRIMI

Illustrovala Melissa Manwill

bamb**o**ok

ŽIVOT NIE JE PSINA

CAROLYN CRIMI

Ilustrovala Melissa Manwill

Vydala GRADA Slovakia s.r.o.
Moskovská 29, 811 08 Bratislava 1
www.grada.sk
Tel.: +421 2 556 451 89
ako svoju 251. publikáciu

Z anglického originálu *Secondhand Dogs*, vydaného vydavateľstvom Balzer + Bray, ktoré je súčasťou HarperCollins Publishers v New Yorku, v roku 2021, preložila do slovenčiny Daniela Hružiková.

Jazyková redakcia Anetta Letková
Grafická úprava a sadzba Marek Kuľka
Zodpovedná redaktorka Natália Kuľková

Vydanie 1., 2024
Počet strán 248
Tlač TISK CENTRUM s.r.o.

Text copyright © Carolyn Crimi, 2021
Illustrations © Melissa Manwill, 2021
Published by arrangement with Rights People, London.

Slovak edition © GRADA Slovakia s.r.o., 2024
Translation © Daniela Hružiková, 2024

Upozornenie pre čitateľov a používateľov tejto knihy

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto tlačenej či elektronickej knihy nesmie byť reprodukováná a šírená v papierovej, elektronickej či inej podobe bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

Neoprávnené použitie tejto knihy bude trestne stíhané.

Automatizovaná analýza textov alebo údajov v zmysle článku 4 smernice 2019/790/EÚ a použitia tejto knihy na tréningovanie AI sú bez súhlasu nositeľa práv zakázané.

ISBN 978-80-8090-794-5 (ePub)
ISBN 978-80-8090-793-8 (pdf)
ISBN 978-80-8090-792-1 (print)

Venované Stephanie,
ktorá nikdy neprestala veriť.

GUS

Gus zdvihol hlavu a do pľúc vdýchol chladný novembrový vzduch. Cez okná do stiesnenej kuchyne prenikal pach suchého lístia. Pridala sa k nemu aj vôňa ohňa plápolajúceho v kozube niektorého zo susedov.

Gus sa posadil na peľochu. Nervózne vrtel špičkou chvosta a sledoval, ako slečna Šarlota chystá všetky veci, ktoré nosí rada do parku – limonádu, desiatu, maškrtky, plážové osušky, misky na žrádlo.

Slečna Šarlota si ich chystala len vtedy, keď do svorky uvádzala nového psa. Park je neutrálne územie. Nie je totiž domovom ani pre ne ani pre toho nového psa. Zvykne so sebou brať aj Kevina, jedenástročného chlapca zo susedstva, ktorý jej často pomáha v záhrade. Zavezie ho spolu so svorkou do parku, a keď sa tam rozkukajú, privedie nového psa, aby sa zoznámil s ostatnými.

S pohľadom upreným na slečnu Šarlotu Gus cítil

zvláštne chvenie v bruchu. Trápilo ho už od rána. Keďže bol jedným z prvých psov, ktoré si adoptovala, bol podľa *Zákonov psej svorky* ich vodcom. Znamenalo to, že je jeho povinnosťou zaistiť, aby všetci boli spokojní a cítili sa bezpečne. Zatiaľ sa mu to darilo, no s príchodom nového člena by sa mohlo všetko zmeniť.

„Príde nový člen,“ zahlásil veľký buldog Teo. Oznamoval to Gusovi bežnou zvieracou rečou v podobe fŕkania, fúnenia, škriabania labkami, žmurkania a vrčania.

„Tak to vyzerá,“ odpovedal Gus.

„Bude to super,“ poznamenal Teo. „Ako vždy.“

Teovi sa to povie ľahko. On nie je vodca. Nemusí uvádzať do svorky nového nervózneho psa. Nemusí dohliadať na to, aby sa medzi nimi nerozpútala bitka. Nemusí oficiálne schvaľovať nového člena.

Romy vstala zo svojho pelechu, rýchlo urobila jednu otočku na mieste a potom si zase sadla. Trhalo jej ušami.

„Dnes príde nový pes,“ prehodila pred Gusom a spravila ďalšiu otočku.

„Dúfam, že to bude šteňa,“ zapojil sa do rozhovoru Pampúšik. Ročný mopslík docupital k Teovi a pritúlil sa k nemu.

„Ja dúfam, že to nebude šteňa,“ namietala Romy a poškriabala sa za uchom. „Šteňatá ma znervózňujú.“

„Veď teba znervózňuje všetko,“ hlesol Teo.

Šteňa by predstavovalo skutočnú výzvu. Šteňatá

narobia veľa neporiadku a pri hre vás hryzú zubami, ostrými ako ihly. Potrebujú silného vodcu, ktorý im ukáže, ako sa majú správať. Dokonca aj Pampúšik, ktorý len nedávno dovŕšil dospelosť, dá občas poriadne zabrať.

„Priatelia, dnes nás čaká veľký deň!“ zahlásila slečna Šarlota. Odviedla psy na príjazdovú cestu, kde mala zaparkovanú svoju hrdzavú, obúchanú dodávku. Vytiahla špeciálnu rampu, vďaka ktorej ľahšie nasadnú do auta najmä jej staršie psy ako Romy a Teo.

Od Gusa sa očakávalo, že ako vodca pôjde prvý.

Gus zaváhal. Znepokojovalo ho to čudesné chvenie v jeho útrobach. Nikdy predtým nemal z príchodu nového psa taký zvláštny pocit.

„No tak, poďme, MY ČAKÁME!“ durila ho Romy netrpezlivo.

„Dobre, dobre.“ Gus vybehol po rampe, otriasol sa a sadol si k oknu. Ten pocit v bruchu má zrejme po tom kameni, ktorý zožral. Patrí k jeho zlovykom jesť veci, ktoré nie sú na jadenie.

„Páni, to ti trvalo,“ zafrflala Romy, keď sa usadila vedľa neho.

„Premýšľal som,“ vysvetlil Gus.

„Určite,“ odvetila Romy.

Gus často Romy vytácal. Tá jeho nerozhodnosť ju znervózňovala ešte viac. Romy očakávala jasné odpovede, rýchle konanie a okamžité rozhodnutia.

Gus však v ničom z toho veľmi nevyňikal.

Keď dorazili ku Kevinovi, ten už stál pred domom. Slečna Šarlota naňho nemusela nikdy trúbiť. Vždy ich čakal pri ceste. Zdalo sa, akoby od toho, či sa po neho zastaví dodávka, závisel celý jeho život. Gus sa často zamýšľal prečo.

„Dnes máme veľký deň,“ zahlásila slečna Šarlota.

Kevin sa usmial a so sklopenými očami rýchlo nasadol do dodávky.

„Zdravím vás,“ pozdravil ich svojim tichým hlasom. Otočil sa dozadu a každého psa pohladkal po hlave.

Gus mu olízal ruku. Aj keď Kevin nebol vyslovene členom svorky, Gus sa za neho cítil zodpovedný. Kevin ich vedel výborne škrabkať na bruchu a ešte lepšie pod bradou. Keď sa Gusovi zdalo, že je Kevin smutný, čo bolo aj dnes, maznal sa s ním a túžil sa mu v lone viac ako inokedy. Niekedy to zabralo. Inokedy nie.

„Ten nový pes sa ti bude páčiť,“ prehodila slečna Šarlota.

„Je to pes alebo sučka?“ spýtal sa Kevin.

„To je tajné,“ odvetila slečna Šarlota.

„A je veľký či malý?“

„Neprezradím,“ zasmiala sa slečna Šarlota. „Ty nemáš rád prekvapenia? Ja áno.“

Kevin neodpovedal. Vytiahol z vrečka telefón a začal si čítať správy.

„Určite dostávaš veľa správ,“ poznamenala slečna Šarlota.

„Asi hej,“ odpovedal.

Stará dodávka sa blížila k parku pre psy a Gus sledoval, ako sa stromy postupne zväčšujú. Nevedel sa toho nepríjemného pocitu zbaviť. Žeby to bolo tou tenisovou loptičkou, ktorú zjedol včera? Tenisové loptičky je obzvlášť ťažké stráviť.

„Tak sme tu,“ oznámila slečna Šarlota.

V parku nebol nikto. V ten deň bolo počasie pre väčšinu ľudí príliš chladné a pochmúrne. Veľký oplatený pozemok bol prevažne prašný. Nachádzalo sa v ňom iba niekoľko trsov trávy a pár lavičiek. Tie boli otočené na všetky smery, akoby ich pri veľkej búrke rozfúkal vietor a zabudli ich poukladať späť na miesto. V jednom z kútov parku rástlo niekoľko stromov.

Svorka vbehla dovnútra cez bránu. Psy sa postavili ku Kevinovi a trpezlivo čakali, kým nerozloží plážové osušky a skladacie stoličky.

„Hneď som späť,“ zavolala slečna Šarlota z dodávky.

Kevin jej zamával a posadil sa na stoličku. Potľapkal si dlaňou po stehne. Pampúšik k nemu prikrepčil, zakňučal a zase odbehol. Typický Pampúšik!

„Ty nezbedník,“ uškrnul sa Kevin.

Pampúšik bol najmladší a zároveň najmenší člen celej svorky. U slečny Šarloty bol iba mesiac. Všetci si ho obľúbili, obzvlášť Teo.

„Toto miesto sa mi pozdáva,“ skonštatoval Teo.

Lenivo sa rozvalil na plážovú osušku a začal si olizovať veľké brucho.

„Kedy s tým konečne prestaneš?“ spýtala sa Romy.

„Nikdy,“ odvrkol Teo. Otočil sa a začal sa lízať z druhej strany.

Pohľad na Teovo brucho bol skutočne nezabudnuteľný. Bolo veľké a dokonale okrúhle. Keď sa pridala k svorke, bolo z väčšej časti ružové. Za tie roky sa však zmenilo, ako sa menia bruchá všetkých starých psov, a cez srst' mu začali vytrčať tmavé hrboľaté výrastky. Jemu to však nijako neprekážalo. Nikdy sa neprestával olizovať...

Romy krúžila v tráve a snažila sa nájsť ideálne miesto, kam by sa mohla zložiť.

„Nie a nie si nájsť pohodlie! Skrátka to nejde. NEJDE TO!“

Tá sa totiž nikde necítila dobre. Možno preto, lebo namiesto štyroch nôh mala tri, alebo bola za tým jej nervózna povaha. Nech už to bolo čímkoľvek, Romy, jediný lovecký pes v svorke, bola rozochvený, štekajúci uzlíček nezastaviteľnej energie. Mala deväť rokov, čiže bola o rok staršia ako Teo a o dva roky staršia ako Gus, no vďaka svojej neposednosti vyzerala mladšie ako oni. Dnes bola navyše ešte rozlietanejšia ako obvykle.

Gus si položil hlavu na Kevinovu nohu a chlapec ho začal škrabkať za ušami.

Gus si povzdychol. Kevinovo mojkanie mu vždy zlepšil

náladu. Možno nakoniec bude všetko v poriadku. Musí si len byť istý, že nový pes zapadne do svorky.

Ak sa mu to podarí, Gus ho oficiálne schváli kývnutím hlavy a tlmeným šteknutím.

Lenže čo ak nezapadne? Potom o ňom bude musieť popremýšľať. To sa však ešte nikdy nestalo.

Útulok nebol od parku pre psy ďaleko. Onedlho už slečna Šarlota vchádzala späť na parkovisko.

„Už sú tu,“ zahlásil Kevin.

Všetci sledovali, ako slečna Šarlota vystupuje z dodávky.

Uhladila si sivé kučeravé vlasy a zdvihla oči k nebu.

„Zdá sa, že sa blíži búrka,“ oznámila Kevinovi.

Podvihla si nohavice a otvorila zadné dvere. Z auta vyskočil veľký pes. Pes, ktorý nepotreboval rampu.

Ovanul ich jemný vánok. Gus sa vzpriamil a zavetrl.

Niečo tu smrdí.

A poriadne.

GUS

Nový pes si pokojne vykračoval po boku slečny Šarloty. Uši mal nastražené a chvost vztýčený. Bol síce ostražitý, nie však vyplašený.

Nebol nervóznym ako ostatné psy, keď sa prvýkrát priblížili k svorke.

Gus usúdil, že si ich istotne premeriava. Nevedel, čo si má o tom myslieť. Niektoré nové psy sa zvyčajne trochu stiahli, iné príliš ošivali alebo stáli na mieste a štekali.

Lenže tento pes nič také nerobil.

Gus znova zavetрил. Vôňa, ktorá sa z nového psa šíрила, bola výrazná a chladná ako kovová miska na vodu v kuchyni slečny Šarloty.

Gus tú misku nikdy nemal rád.

„Zoznámte sa. Toto je Degas,“ povedala slečna Šarlota.

Degas sa posadil na zadné nohy. Bol to uhladený a svalnatý pes s dlhým hranatým ňufákom a lesklou tmavou srstou. Svetlými očami pozrel na svorku a potom sa zadíval do diaľky.

„Pôsobí sebavedome,“ zhodnotil Kevin a prestal škrabkať Gusa za ušami.

Keď sa slečna Šarlota usadila na plážovú stoličku, odfúkla si podobne, ako to robili jej staré psy, keď sa rozvalili vo svojich pelechoch.

„Asi to na nás iba hrá,“ skonštatovala slečna Šarlota. Pohľadkala Degasa po srsti. „Nie je to krásavec? Pripomína mi Benyho – môjho prvého psa z čias, keď som bola malá.“

Povzdychla si a pokrútila hlavou.

„Beny bol skvelý pes. A tento vyzerá celkom ako on!“ Pri pohľade na nového psa sa jej rozžiarila celá tvár a usmiala sa.

„Myslím, že je to kríženec ovčiaka a huskyho. Možno trochu aj dobermana.“

Gus prehrabával zem pod nohami, kým nenašiel kameň, ktorý by mohol začať ohlodávať. Ak má Degasa rada slečna Šarlota, potom ten pes musí byť v poriadku. Nepriviedla by do svorky niekoho, o kom by si myslela, že je zlý.

Teo sa s ťažkosťami postavil na nohy. „Pach tohto tu sa mi nepáči,“ poznamenal.

„Nebude z neho dobrý člen svorky, Gus!“

„Prečo ho neoňuchávajú?“ zaujímalo Kevina.

„Netuším,“ odvetila slečna Šarlota. „Gus, čo hovoríš na Degasa ty?“

Gusovi sa vrátil nepríjemný pocit v žalúdku a nebolo to z kameňa ani tenisovej loptičky. Bolo to z neistoty, ako reagovať na nového psa, z ktorého nemal dobrý pocit. Musí niečo urobiť. Lenže čo?

„Tak je to nový člen svorky, Gus? Je alebo nie je?“ spýtala sa Romy a spustila ostrý prerývaný štekot.

Pampúšik radostne zaštekal a šteňacím krokom priskackal k novému psovi.

„Ahoj, ja som Pampúšik,“ predstavil sa. „Som tu len na chvíľku. Čoskoro sa totiž vrátim k svojej paničke. Však, Gus?“

A už sme zase pri tom. Vo vzduchu visela otázka, na ktorú sa Gus bál nájsť odpoveď. Pampúšik mu ju už niekoľkokrát položil a Gusovi sa ju dovtedy darilo ignorovať. Zahľadel sa na Tea, ten sa však sústredil výlučne na nového psa.

„Nepáči sa mi, ako sa pozerá na Pampúšika,“ skonštatoval Teo. Ako to povedal, zagánil na Degasa, čím ho vyzval, aby prehovoril.

„Daj mu šancu, Teo,“ požiadal ho Gus.

On si však všimol to isté. V očiach nového psa zbadal podivný záblesk.

„Pozrite sa na tú jeho krásnu srst’“, pokračovala uveličene slečna Šarlota. Medzi prstami žmolila Degasovo ucho. „Je jednoducho prekrásny. A je taký pokojný! Hovorím ti, Kevin, je ako môj Beny. Celý on!“

„Patrí k nám alebo nepatrí, Gus? Patrí alebo nie?“ Romy štekala a energicky krúžila po parku. Robila to zakaždým, keď bola rozrušená, čo u nej nebol zriedkavý jav. „NEZNÁŠAM, keď niečo neviem!“

„Romy,“ skočil jej do reči Kevin. Zohol sa k nej a chytil ju za obojok, skôr ako sa stihla vydať na ďalší okruh. „Pokoj. Všetko je v poriadku. Len pokoj.“

Romy sťažka vydychovala. „Zdá sa byť fajn, lenže ako to mám vedieť? Nie som vodca svorky. Tak už sa rozhodni, Gus!“

„Premýšľam!“ odfrkol Gus.

„Nerobíš nič iné, iba premýšľaš,“ zamračila sa Romy.

„Prečo nič nehovorí?“ spýtal sa Teo. „Len tam tak sedí...“

Akoby bol vodcom svorky, pomyslel si Gus.

Pristúpil k Degasovi a postavil sa pred neho. „Sme dobrá svorka,“ povedal mu. „Nehryzieme, ako vravia ľudia.“

„Naozaj?“ Degas sa zarazil. Pozrel sa do Gusových očí. „To ti ja sľúbiť nemôžem.“

„Čože?“ spýtal sa Gus a zrýchlil sa mu tep.

„Žartujem. Hryziem len do jedla.“ Degas sa olízal a ukázal veľké ostré zuby.

„To bolo vtipné,“ smiala sa Romy. „Je s ním zábava. Povedz, Gus, patrí k nám?“

Gus niekde hlboko vnútri cítil, že toho nového psa nemôže schváliť. Jeho vnútorný hlas to odmietal. Pripadalo mu to rovnako nesprávne, ako pustiť do svorky vlka.

Cítil potrebu zavrčať. A poriadne nahlas. Dať slečne Šarlote nejakým spôsobom najavo, že ten nový pes nie je v poriadku.

Slečna Šarlota pobožkala Degasa na temeno hlavy.

„Beny bol ten najmilší pes na svete,“ povedala Kevinovi.

„Keď som sa niečoho bála, vždy mi olízal ruku. A ty si rovnaký, však, kamarát?“

Nový pes sa k nej otočil. Gus udivene sledoval, ako sa k nej priblížil, potom sa naklonil a oblizol jej ruku.

„Jéj. Vidíš to?“ zasmiala sa slečna Šarlota. „Akoby to bol sám Beny.“

„Je zlý, Gus. Neber ho medzi nás,“ naliehal Teo.

„Je v poriadku,“ oponovala Romy. „Prijmi ho medzi nás, Gus.“

Romy začala vyť. Teo štekal tak hlasno, až sa pri tom mimovoľne staval na zadné. A Pampúšik len v tichom úžase zízal na Degasa, ktorý bol štyrikrát väčší ako on.

Doposiaľ mával Gus z nových psov hneď od začiatku

dobrý pocit. Vždy. Degas bol prvý, kto mu zapáchal a nepáčilo sa mu ani jeho správanie.

Lenže čo ak sa tentoraz jeho psí vnútorný hlas mylí? Veď Romy s týmto novým členom nemá žiadny problém. Ani Pampúšikovi zjavne neprekáža.

„Tak čo urobíš, Gus?“ naliehala Romy.

Možno si predsa len zaslúži dostať šancu, ako vraj vieva slečna Šarlota. A čo by sa s Degasom stalo, keby mu Gus neudelil súhlas? Keby slečna Šarlota vycítila, že spolu nevychádzajú, mohla by ho vrátiť späť do útulku. A čo ak si ho už nikdy nikto neadoptuje? S týmto by asi Gus nedokázal žiť.

Kiežby mal na rozhodnutie viac času. Mohol by tak starostlivo zvážiť všetky možnosti.

„Poslušný psík,“ chválila Degasa slečna Šarlota a škrabkala ho pod bradou.

A tak to Gus urobil. Jemne zaštekal a prikývol, čím vyjadril svoj oficiálny súhlas.

Romy a Teo prestali brechať. Pampúšik sa zložil pri Degasových nohách.

„Zdá sa, že je všetko v poriadku,“ zahlásila slečna Šarlota a zdvihla hlavu k oblohe s očami upretými na nízke mraky. „Bude pršať?“

„Hej,“ odpovedal Kevin.

Gus zbadal, ako v diaľke preťal oblohu blesk. Romy zakňučala.

„Myslím, že je čas ísť domov,“ usúdila slečna Šarlota.

Spolu s Kevinom naložili plážové ležadlá, osušky a chladiaci box do dodávky.

Psy v momente pribehli. Stáli pri zadných dverách, zatiaľ čo slečna Šarlota vyťahovala rampu.

Gus čakal, až pristane na mieste, keď vtom pocítil, ako mu do boku vrazilo niečo silné a tvrdé.

„Uf!“ Stratil rovnováhu a zvalil sa na zem. Omráčený pozrel nad seba.

Degas zavrtel chvostom a naskočil do dodávky.

Prvý.

Gus čo najrýchlejšie vyskočil na nohy. Vybehol na rampu, čo mu po nepríjemnom popoludní sily stačili.

Lenže bolo už neskoro. Slečna Šarlota už bola v dodávke a celú situáciu nevidela. Kevin, ktorého úlohou bolo odložiť plošinu na miesto, keď všetci nasadnú, práve pozeral do telefónu.

Zato jeho svorka videla, čo sa stalo. Videla, že nový pes nastúpil do auta ako prvý, akoby bol ich vodcom on. Svojím správaním Gusa vyzýval na súboj a svorka si to uvedomovala.

Gusa to celú cestu domov trápilo. Byť dobrým vodcom znamená zvládať nové situácie. Keby si ostatné psy začali myslieť, že sa ich vodcom stane Degas, možno by sa cítili v svorke neisto.

Musí sa postarať o to, aby boli všetci spokojní. Ne-
môže sklamať ďalšiu svorku.

